

Języki formalne i techniki translacji

Laboratorium - Projekt (wersja α)

Termin oddania: ostatnie zajęcia przed 19 stycznia 2019
Wysłanie do wykładowcy: przed 23:45 27 stycznia 2019

Używając BISON-a i FLEX-a napisz kompilator prostego języka imperatywnego do kodu maszyny rejestrowej. Specyfikacja języka i maszyny jest zamieszczona poniżej. Kompilator powinien sygnalizować miejsce i rodzaj błędu (np. druga deklaracja zmiennej, użycie niezadeklarowanej zmiennej, niewłaściwe użycie nazwy tablicy,...), a w przypadku braku błędów zwracać kod na maszynę rejestrową. Kod wynikowy powinien wykonywać się jak najszybciej (w miarę optymalnie, mnożenie i dzielenie powinny być wykonywane w czasie logarytmicznym w stosunku do wartości argumentów).

Program powinien być oddany z plikiem Makefile kompilującym go oraz z plikiem README opisującym dostarczone pliki oraz zawierającym dane autora. W przypadku użycia innych języków niż C/C++ należy także zamieścić dokładne instrukcje co należy doinstalować dla systemu Ubuntu. Wywołanie programu powinno wyglądać następująco¹

kompilator <nazwa pliku wejściowego> <nazwa pliku wyjściowego>
czyli dane i wynik są podawane przez nazwy plików (nie przez strumienie). Przy przesyłaniu do wykładowcy program powinien być spakowany programem zip a archiwum nazwane numerem indeksu studenta.

Prosty język imperatywny Język powinien być zgodny z gramatyką zamieszczoną w tablicy 1 i spełniać następujące warunki:

1. działania arytmetyczne są wykonywane na liczbach naturalnych, w szczególności $a - b = \max\{a - b, 0\}$, dzielenie przez zero daje wynik 0 i resztę także 0;
2. $+$ $-$ $*$ $/$ $\%$ oznaczają odpowiednio dodawanie, odejmowanie, mnożenie, dzielenie całkowitoliczbowe i obliczanie reszty na liczbach naturalnych;
3. $=$ \neq $<$ $>$ \leq \geq oznaczają odpowiednio relacje $=$, \neq , $<$, $>$, \leq i \geq na liczbach naturalnych;
4. $:=$ oznacza przypisanie;
5. deklaracja `tab(10:100)` oznacza zadeklarowanie tablicy `tab` o 91 elementach indeksowanych od 10 do 100, identyfikator `tab(i)` oznacza odwołanie do i -tego elementu tablicy `tab`, deklaracja zawierająca pierwszą liczbę większą od drugiej powinna być zgłaszana jako błąd;
6. pętla FOR ma iterator lokalny, przyjmujący wartości od wartości stojącej po FROM do wartości stojącej po TO kolejno w odstępach $+1$ lub w odstępach -1 jeśli użyto słowa DOWNT0;
7. liczba iteracji pętli FOR jest ustalana na początku i nie podlega zmianie w trakcie wykonywania pętli (nawet jeśli zmieniają się wartości zmiennych wyznaczających początek i koniec pętli);
8. iterator pętli FOR nie może być modyfikowany wewnątrz pętli (kompilator w takim przypadku powinien zgłaszać błąd);
9. instrukcja READ czyta wartość z zewnątrz i podstawia pod zmienną, a WRITE wypisuje wartość zmiennej/liczby na zewnątrz;
10. pozostałe instrukcje są zgodne z ich znaczeniem w większości języków programowania;

¹Dla innych niektórych języków programowania należy napisać w pliku README że jest inny sposób wywołania kompilatora, np. `java kompilator` lub `python kompilator`

```

1  program      -> DECLARE declarations IN commands END
2
3  declarations -> declarations pidentifier;
4                | declarations pidentifier(num:num);
5                |
6
7  commands     -> commands command
8                | command
9
10 command      -> identifier := expression;
11                | IF condition THEN commands ELSE commands ENDIF
12                | IF condition THEN commands ENDIF
13                | WHILE condition DO commands ENDWHILE
14                | DO commands WHILE condition ENDDO
15                | FOR pidentifier FROM value TO value DO commands ENDFOR
16                | FOR pidentifier FROM value DOWNTO value DO commands ENDFOR
17                | READ identifier;
18                | WRITE value;
19
20 expression   -> value
21                | value + value
22                | value - value
23                | value * value
24                | value / value
25                | value % value
26
27 condition    -> value = value
28                | value != value
29                | value < value
30                | value > value
31                | value <= value
32                | value >= value
33
34 value        -> num
35                | identifier
36
37 identifier    -> pidentifier
38                | pidentifier(pidentifier)
39                | pidentifier(num)

```

Tablica 1: Gramatyka języka

11. `pidentifier` jest opisany wyrażeniem regularnym `[_a-z]+`;
12. `num` jest liczbą naturalną w zapisie dziesiętnym (w kodzie wejściowym liczby są ograniczone do typu `long long` (64 bitowy), na maszynie rejestrowej nie ma ograniczeń na wielkość liczb, obliczenia mogą generować dowolną liczbę naturalną);
13. małe i duże litery są rozróżniane;
14. w programie można użyć komentarzy postaci: `[komentarz]`, które nie mogą być zagnieżdżone.

Maszyna rejestrowa Maszyna rejestrowa składa się z 8 rejestrów ($r_A, r_B, r_C, r_D, r_E, r_F, r_G, r_H$), licznika rozkazów k oraz ciągu komórek pamięci p_i , dla $i = 0, 1, 2, \dots$. Maszyna pracuje na liczbach naturalnych (wynikiem odejmowania większej liczby od mniejszej jest 0). Program maszyny składa się z ciągu rozkazów, który niejawnie numerujemy od zera. W kolejnych krokach wykonujemy zawsze rozkaz o numerze k aż napotkamy instrukcję

Rozkaz	Interpretacja	Czas
GET X	pobraną liczbę zapisuje w rejestrze r_X oraz $k \leftarrow k + 1$	100
PUT X	wyświetla zawartość rejestru r_X oraz $k \leftarrow k + 1$	100
LOAD X	$r_X \leftarrow p_{r_A}$ oraz $k \leftarrow k + 1$	50
STORE X	$p_{r_A} \leftarrow r_X$ oraz $k \leftarrow k + 1$	50
COPY $X \ Y$	$r_X \leftarrow r_Y$ oraz $k \leftarrow k + 1$	5
ADD $X \ Y$	$r_X \leftarrow r_X + r_Y$ oraz $k \leftarrow k + 1$	5
SUB $X \ Y$	$r_X \leftarrow \max\{r_X - r_Y, 0\}$ oraz $k \leftarrow k + 1$	5
HALF X	$r_X \leftarrow \lfloor r_X / 2 \rfloor$ oraz $k \leftarrow k + 1$	1
INC X	$r_X \leftarrow r_X + 1$ oraz $k \leftarrow k + 1$	1
DEC X	$r_X \leftarrow \max(r_X - 1, 0)$ oraz $k \leftarrow k + 1$	1
JUMP j	$k \leftarrow j$	1
JZERO $X \ j$	jeśli $r_X = 0$ to $k \leftarrow j$, w p.p. $k \leftarrow k + 1$	1
JODD $X \ j$	jeśli r_X nieparzyste to $k \leftarrow j$, w p.p. $k \leftarrow k + 1$	1
HALT	zatrzymaj program	0

Tablica 2: Rozkazy maszyny rejestrowej ($X, Y \in \{A, B, C, D, E, F, G, H\}$)

HALT. Początkowa zawartość rejestrów i komórek pamięci jest nieokreślona, a licznik rozkazów k ma wartość 0. W tablicy 2 jest podana lista rozkazów wraz z ich interpretacją i kosztem wykonania. W programie można zamieszczać komentarze zaczynające się od znaku # i obowiązujące do końca linii. Białe znaki w kodzie są pomijane. Przejście do nieistniejącego rozkazu lub wywołanie nieistniejącego rejestru jest traktowane jako błąd.

Wszystkie przykłady oraz kod maszyny rejestrowej napisany w C++ zostały zamieszczone w pliku labor4.zip (kod maszyny jest w dwóch wersjach: podstawowej na liczbach typu long oraz w wersji cln na dowolnych liczbach naturalnych, która jest jednak wolniejsza w działaniu ze względu na użycie biblioteki dużych liczb).

Przykładowe kody programów i odpowiadające im przykładowe kody maszyny rejestrowej

Przykład 1 – binarny zapis liczby

<pre> 1 DECLARE 2 a; b; 3 IN 4 READ a; 5 WHILE a>0 DO 6 b:=a/2; 7 b:=2*b; 8 IF a>b THEN 9 WRITE 1; 10 ELSE 11 WRITE 0; 12 ENDIF 13 a:=a/2; 14 ENDWHILE 15 END </pre>	<pre> -1 # zapis binarny 0 GET A 1 JZERO A 10 2 COPY B A 3 HALF B 4 ADD B B 5 COPY C A 6 SUB C B 7 PUT C 8 HALF A 9 JUMP 1 10 HALT </pre>
---	---

Przykład 2 – sito Eratostenesa

1	[sito Eratostenesa]	0	SUB B B	# generowanie n=100
2	DECLARE	1	INC B	
3	n; j; sito(2:100);	2	ADD B B	
4	IN	3	INC B	
5	n := 100;	4	ADD B B	
6	FOR i FROM n DOWNTO 2 DO	5	ADD B B	
7	sito(i) := 1;	6	ADD B B	
8	ENDFOR	7	INC B	
9	FOR i FROM 2 TO n DO	8	ADD B B	
10	IF sito(i) != 0 THEN	9	ADD B B	
11	j := i + i;	10	SUB C C	# generowanie 1
12	WHILE j <= n DO	11	INC C	
13	sito(j) := 0;	12	COPY D B	# i:=n
14	j := j + i;	13	COPY E B	# licznik pętli
15	ENDWHILE	14	DEC E	# licznik--
16	WRITE i;	15	JZERO E 20	# wyjście z pętli
17	ENDIF	16	COPY A D	# sito(i):=1
18	ENDFOR	17	STORE C	
19	END	18	DEC D	# i--
		19	JUMP 14	# powrót do pętli
		20	DEC C	# generowanie 0
		21	SUB D D	# i:=2
		22	INC D	
		23	INC D	
		24	COPY E B	# licznik pętli
		25	DEC E	# licznik--
		26	JZERO E 42	# wyjście z pętli
		27	COPY A D	# czytanie a(i)
		28	LOAD F	
		29	JZERO F 40	# sito(i)=0
		30	COPY G D	# j:=i
		31	ADD G D	# j+=i
		32	COPY H B	# j<=n ?
		33	INC H	
		34	SUB H G	
		35	JZERO H 39	# wyjście z while
		36	COPY A G	# sito(j):=0
		37	STORE C	
		38	JUMP 31	# powrót do pętli
		39	PUT D	# write i
		40	INC D	# i++
		41	JUMP 25	# powrót do pętli
		42	HALT	# koniec

Optymalność wykonywania mnożenia i dzielenia

```
1  [ Rozkład liczby na czynniki pierwsze ]
2  DECLARE
3      n; m; reszta; potega; dzielnik;
4  IN
5      READ n;
6      dzielnik := 2;
7      m := dzielnik * dzielnik;
8      WHILE n >= m DO
9          potega := 0;
10         reszta := n % dzielnik;
11         WHILE reszta = 0 DO
12             n := n / dzielnik;
13             potega := potega + 1;
14             reszta := n % dzielnik;
15         ENDWHILE
16         IF potega > 0 THEN [ czy znaleziono dzielnik ]
17             WRITE dzielnik;
18             WRITE potega;
19         ELSE
20             dzielnik := dzielnik + 1;
21             m := dzielnik * dzielnik;
22         ENDIF
23     ENDWHILE
24     IF n != 1 THEN [ ostatni dzielnik ]
25         WRITE n;
26         WRITE 1;
27     ENDIF
28 END
```

Dla powyższego programu koszt działania kodu wynikowego na załączonej maszynie powinien być porównywalny do poniższych wyników (mniej więcej tego samego rzędu wielkości - liczba cyfr):

```
Uruchamianie programu.
? 1234567890
> 2
> 1
> 3
> 2
> 5
> 1
> 3607
> 1
> 3803
> 1
Skończono program (koszt: *****).
```

```
Uruchamianie programu.
? 12345678901
> 857
> 1
> 14405693
> 1
Skończono program (koszt: *****).
```

```
Uruchamianie programu.
? 12345678903
> 3
> 1
> 4115226301
> 1
Skończono program (koszt: *****).
```